

Det danske FIUF sektorprogram blev efter godkendelse af Europa Kommissionen iværksat primo 2001. Programmet skal støtte udvikling og strukturtilpasning inden for fiskerisektoren. Det samlede budget for 2000-2006 er ca. 7,5 mia. kr., hvoraf EU kan medfinansiere ca. 1,5 mia. kr. På Finanslov 2003 er afsat 89 mio. kr. i statslige midler som sammen med bidrag fra EU skal bruges til støtte i fiskerisektoren.

EU-Kommissionen godkendte i 2000 Fødevarerministeriets landdistriktsprogram. Programmet samlede offentlige budget for 2000-2006 er ca. 6,5 mia. kr., hvoraf EU finansierer ca. 2,5 mia. kr. »Artikel 33-ordningen« er en del af landdistriktsprogrammet. Under tilskudsordningen ydes tilskud til projekter, der fremmer attraktive erhvervs- og levevilkår og en bæredygtig udvikling af landdistrikterne. Tilskudsordningen administreres af Direktoratet for FødevarerErhverv i samarbejde med amterne.

6. Konklusion

Den teknologiske udvikling, befolkningens vandringer og markedskræfterne ser ud til at trække i retning af mindre spredt bosætning og en vis koncentration af den økonomiske udvikling i de bymæssige områder. Det bliver de kommende års store regionalpolitiske udfordring at bibeholde den gode udvikling i byområderne, men samtidig forbedre udkantsområderne regionale konkurrenceevne til gavn for disse områders vækst og beskæftigelse.

Derfor er det nødvendigt, at de regionale hensyn indgår i alle beslutninger, der træffes i regeringen. Som det fremgår af redegørelsen, står hensynet til en mere ligelig regional udvikling da også centralt i mange af regeringens tiltag.

De enkelte tiltag skal først og fremmest baseres på et fagligt grundlag. Det handler om generelt at få forbedret uddannelserne, infrastrukturen, erhvervsservicen m.v. Men det er vigtigt, at de faglige hensyn samtænkes og afvejes med de regionale hensyn. I mange tilfælde er der da også god overensstemmelse mellem de forskellige hensyn.

Der er forskel på, hvilke tiltag der skal til for at forbedre konkurrenceevnen, alt efter om vi taler om en udkantsregion med et vækstefterslæb

eller om en mere velstående region, hvor udfordringen er at fortsætte et igangværende vækstforløb. Store dele af de urbaniserede områder i Midt- og Østjylland samt hovedstadsregionen er eksempler på den sidste type regioner, hvor mulige vækst-barrierer løbende må vurderes og imødegås, jf. også den særlige omtale af OECD's rapport om Øresundsregionen i bilaget til redegørelsen (ikke optrykt her).

Regeringen vil i den kommende tid ikke mindst fokusere på udkantsregionernes muligheder og barrierer. Dette er bl.a. omdrejningspunktet i den regionale vækststrategi, som regeringen fremlægger sideløbende med denne redegørelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har endvidere igangsat et projekt, der vurderer denne problemstilling med udgangspunkt i udkantsregionernes og særligt Lolland-Falsters situation. Projektet er nærmere beskrevet i redegørelsens bilag (ikke optrykt her). Som et andet projekt tages de særlige ø-kommuners situation – Læsø, Samsø, Ærø – op i en rapport med fokus på de tre øers udviklingspotentialer.

Det er regeringens holdning, at indsatsen for udviklingen i udkantsregionerne må fokusere såvel på de vækstbetingelser, der direkte vedrører erhvervslivet, som på de betingelser for bosætning og erhverv, der bestemmes af den offentlige sektors funktion og effektivitet i disse regioner.

Den regionale udvikling i Danmark kan ikke ses uafhængigt af de økonomiske faktorer, som gælder for den internationale økonomi. Det gælder såvel for den generelle konjunkturudvikling som for mulige skift i efterspørgslen, teknologiske landvindinger etc. Det vil være regeringens ambition i det kommende år at iværksætte en mere systematisk »bench-marking« af den regionale udvikling i Danmark i forhold til udlandet, for herved at få et bedre billede af det spillerum, som regionalpolitikken kan bevæge sig i.

Hermed slutter redegørelsen.
